

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C277 – WEL19**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en
Armoedebeleid

van 29 juni 2010

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen binnen het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap en de stopzetting van de subsidiëring ervan

Interpellatie van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het geplande nieuwe besluit inzake gebruikersparticipatie voor personen met een handicap in het kader van de zorgregie

3

■

Voorzitter: de heer Tom Dehaene

Interpellatie van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen binnen het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap en de stopzetting van de subsidiëring ervan

Interpellatie van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het geplande nieuwe besluit inzake gebruikersparticipatie voor personen met een handicap in het kader van de zorgregie

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Voorzitter, minister, collega's, geachte toehoorders, het Vlaams Gebruikersoverleg voor Personen met een Handicap (VGPH) omvat heel wat organisaties en verenigingen die actief zijn in de sector voor personen met een handicap, grote en kleine organisaties van alle kleuren en gezindheden en voor diverse doelgroepen binnen de groep van personen met een handicap. Zij hebben als gemeenschappelijk doel de persoon met een handicap te ondersteunen in zijn vraag naar ondersteuning, in zijn vraag naar informatie en in zijn zoektocht naar opvangmogelijkheden. Hun rol dient geplaatst te worden binnen het uitvoeren van de zorgregie. De werking van het Vlaams gebruikersoverleg werd dan ook erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) als zijnde een Vlaams platform van verenigingen van personen met een handicap, volgens de bepalingen in het zorgregiebesluit van 17 maart 2006.

Het feit dat al deze organisaties en verenigingen zich na verloop van tijd samen hebben verzameld in de koepel van het VGPH werd altijd als een zeer positieve zaak beschouwd. Ik wil daarvoor trouwens naar een verslag verwijzen van een bijeenkomst van het Vlaams gebruikersoverleg, met, toen nog, het Vlaams fonds in 2004. Daarin valt te lezen dat het Vlaams gebruikersoverleg best kan uitbreiden met zo veel mogelijk gebruikersorganisaties, om op die manier zwaarder te kunnen wegen op het regionaal overleg gehandicaptenzorg. Want, zo zei men, samen staat men sterker dan alleen, en kan men ook veel beter afspraken maken en acties stroomlijnen. Ik denk dat we daar in deze commissie allemaal van overtuigd zijn.

Een half jaar geleden ontstonden tussen de gebruikersverenigingen binnen het Vlaams gebruikersoverleg blijkbaar enkele grote meningsverschillen over de werking, en eigenlijk ook de finaliteit van het VGPH op zich. De verschillen in standpunten zouden zich vooral toespitsen op de vraag welke taken zorgregiegerelateerd zijn en welke niet. Het gaat dan om het hanteren van een strikte of ruime interpretatie ervan. De meningsverschillen kwamen duidelijk aan de oppervlakte toen het beleidsplan vorig jaar maar door 60 percent van de leden werd goedgekeurd.

In december vorig jaar beslisten de Katholieke Vereniging Gehandicapten (KVG), de Budgethoudersvereniging Vlaanderen (Vlabu) en Gezin en Handicap, die eigenlijk alle drie behoren tot dezelfde koepel van KVG, om uit het Vlaams gebruikersoverleg te stappen. Volgens een aantal verenigingen hebben deze organisaties vooral moeite met de aanwezigheid en de niet-proportionele invloed van de kleinere verenigingen en organisaties. Een schrijven van de administrateur-generaal van het VAPH, de heer Laurent Bursens, van 11 juni laatstleden laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Het gevolg van deze afscheuring zou zijn dat het VGPH nog onvoldoende representatief is voor zijn doelpubliek en dus niet langer zou mogen fungeren als een overkoepelend orgaan van verenigingen voor personen met een handicap. Per 1 januari 2011 zal het VAPH dan ook de subsidies aan het Vlaams gebruikersoverleg stopzetten en zal het Vlaams gebruikersoverleg met het VAPH een nieuwe overeenkomst moeten afsluiten over zijn takenpakket en omschrijving.

Enkele kleinere organisaties binnen het gebruikersoverleg, die ik niet bij naam zal noemen, hebben me gecontacteerd over deze gang van zaken. Ze zijn terecht verontrust en voelen zich

geviseerd door de KVG. Volgens hen heeft de uitstap van de KVG en aanverwanten te maken met het willen verwerven van een eigen machtspositie en het verkrijgen van een eigen financiering via subsidies vanuit het VAPH. De kleinere organisaties pleiten dan ook hartstochtelijk voor het verder blijven bestaan van één groot platform waarbinnen alle gebruikersorganisaties en verenigingen zich kunnen organiseren.

Begin vorige week bereikten de ontwikkelingen een nieuwe climax na het ontslag van de voorzitter van het VGPH, de heer Hugo Verhoeven. Hij stapt op als voorzitter en bestuurslid vanwege de interne verdeeldheid. Hij hekelt de afscheuring. Ook hij vermoedt dat hier dubbele agenda's spelen. Zo stelt hij in de mededeling dat "hij zich niet wil laten gebruiken door een zuil of een niet-gebonden politieke partij". Zelf kan ook ik alleen maar vaststellen dat de drie organisaties die uit het Vlaams gebruikersoverleg gestapt zijn, nauw met elkaar verbonden zijn en behoren tot de christelijke zuil. Minister, het zou dan ook heel teleurstellend zijn indien deze organisaties inderdaad bewust de keuze gemaakt hebben om het Vlaams gebruikersoverleg te verlaten om op basis van een eigen machtspositie een alternatieve koepel te vormen en zo meer geld uit de subsidiepot te kunnen binnenhalen.

Wat ik vooral betreur, is dat het zover is kunnen komen. Zoals ik het heb begrepen, zijn er enkele bemiddelingspogingen ondernomen vanuit het VAPH en werden de knelpunten opgelijst en besproken binnen het Vlaams gebruikersoverleg. Maar ik verneem dat er nog steeds geen consensus is en dat de patstelling blijft bestaan. Er zouden scenario's zijn waarin men voorstelt twee koepels te erkennen, of waarin men een functieverdeling zou overwegen tussen enerzijds een koepelorganisatie die zich zou focussen op zorgregie in de strikte zin, en anderzijds een hoge Vlaamse raad met ruime vertegenwoordiging van gebruikersorganisaties en belangengroepen, die zich zou bezighouden met het ondersteunen, informeren en verdedigen van de belangen van personen met een handicap in de ruime zin. Dit zou onder de bevoegdheid voor het gelijkkansenbeleid ressorteren. In mijn ogen gaat het hier om een versnippering van middelen, tijd en energie.

De tijd dringt duidelijk. Indien niet snel een oplossing wordt gevonden, zullen de erkenning en de subsidiëring van het VGPH vervallen. Dit zou voor alle personen met een handicap een zeer slechte zaak zijn. Indien de brief van de administrateur-generaal waarin de stopzetting van de erkenning en de financiering van het VGPH wordt aangekondigd, niet snel wordt ingetrokken, zullen vijftien medewerkers van het VGPH hun vooropzeg krijgen. De helft van deze mensen zijn personen met een handicap. Gezien de competentie die gedurende de afgelopen 5 jaar door het personeel is opgebouwd, zou dit een enorm verlies betekenen.

Minister, hoe lang zijn het VAPH, uzelf en uw kabinet al op de hoogte van deze spanningen?

Welke acties zijn al ondernomen om tot overleg te komen? Een consensus binnen het VGPH zou ertoe kunnen leiden dat een afscheuring wordt vermeden. Ik heb het hier niet over de informatierondes of over de overlegmomenten: ik heb het over concrete, zwaar doorwegende acties.

Welke zijn of blijven de meningsverschillen tussen de verschillende gebruikersverenigingen? Acht u het mogelijk dat het VGPH en de KVG opnieuw onder de koepel van het VGPH tot een samenwerking kunnen komen? Worden in dit verband concrete initiatieven genomen?

Hoe zien het VPAH en u de toekomst tegemoet? Zal het VGPH nog kunnen blijven functioneren? Zal het VGPH nog worden erkend en gesubsidieerd of zullen de KVG, Vlabu en Gezin en Handicap op zichzelf ook worden erkend en gesubsidieerd? Bestaat er een scenario waarin twee koepels worden erkend en gesubsidieerd? Wordt gedacht aan een nieuwe functie voor het VGPH, bijvoorbeeld als een Vlaamse hoge raad?

Bent u bereid de brief van het VAPH over de beëindiging van de erkenning en de subsidiëring van het VGPH in te trekken en het VGPH op die manier de mogelijkheid te bieden verder te blijven functioneren?

Welke gevolgen zal dit alles hebben voor de sector, voor de mensen op het terrein en in het bijzonder voor de mensen met een handicap en hun families?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, het initiatief alle gebruikers binnen een enkel platform te verzamelen, past perfect binnen de nieuwe inzichten die de minister onder meer in een door België ondertekende resolutie van de Verenigde Naties over de gebruikersparticipatie heeft gevonden. Die inzichten sluiten nauw aan bij een prioriteit van de minister, namelijk een vraaggestuurd gehandicaptenbeleid.

Het VGPH is in de periode 2002-2003 ontstaan. Het was toen de bedoeling de traditionele, zuilgebonden organisaties voor personen met een handicap en de nieuwe, veeleer handicapgebonden organisaties waar veel gebruikers en ouders van personen met een handicap het initiatief nemen samen in een platform onder te brengen. Voorbeelden van die nieuwe organisaties zijn onder meer de ALS Liga (Amyotrofische Laterale Sclerose), Inclusie Vlaanderen en de Vlaamse Vereniging Autisme.

Het VGPH is van vier organisaties in 2004 tot twintig organisaties in 2009 geëvolueerd. Ik hoef hier niet te vermelden dat een dergelijke organisatie altijd een paar kinderziektes kent. Er moet altijd wat worden gezocht hoe het beste kan worden samengewerkt.

Zolang de heer Meirens, de voorzitter van de KVG, voorzitter van het VGPH was, is de samenwerking altijd perfect verlopen. Zodra hij op pensioen is gegaan en bijgevolg ook ontslag als voorzitter heeft genomen, heeft de KVG zich enigszins van de werking van het VGPH gedistantieerd en zich binnen de raad van bestuur van het VGPH niet erg actief meer opgesteld.

Het VGPH heeft zelden het signaal gekregen dat er op een foute manier werd gewerkt. Tijdens de bespreking van een beleidsplan tijdens de algemene vergadering van 2008 is gebleken dat er meningsverschillen waren. De verdere behandeling van het beleidsplan is dan tot in het voorjaar van 2009 uitgesteld. Uiteindelijk hebben de verschillende partners, met inbegrip van de KGV en de zusterorganisaties, dit beleidsplan tijdens de algemene vergadering van maart 2009 goedgekeurd. Toen waren alle strubbelingen blijkbaar bijgelegd.

In november 2009 is echter gebleken dat dit niet het geval was. De KVG heeft eenzijdig de samenwerking met het VGPH opgezegd. Er zou discussie zijn over wat nu precies de opdracht is. Ten gevolge van het ministerieel besluit betreffende de zorgregie ontvangt het VGPH 600.000 euro aan financiering. Ik ga er echter niet van uit dat de minister een democratie aanhangt waarin organisaties voor een bepaalde zaak worden gefinancierd en bijgevolg over alle andere zaken niet mogen spreken. Het VGPH heeft een concrete opdracht in verband met de zorgregie en de provinciale vergaderingen over dit onderwerp. Wat is het voor een democratie waarin men verbiedt dat er in de raad van bestuur ook over zorgvernieuwing wordt gesproken? Het een is niet los te koppelen van het ander. De gebruikers in de gehandicaptensector mogen toch ook een mening hebben?

Volgens mij heeft de Katholieke Vereniging Gehandicapten (KVG) een stok gevonden om de hond te slaan en zijn zij uit het platform gestapt. Naar men mij zegt, heeft op dat moment het kabinet van de minister aan het Vlaams agentschap de opdracht gegeven om een oplossing te zoeken en zijn er bilaterale onderhandelingen geweest. Het was van meet af aan duidelijk dat de KVG eigenlijk niet geïnteresseerd was in die onderhandelingen. Op 19 mei werden alle ledenverenigingen op het Vlaams agentschap uitgenodigd om er kennis te nemen van een voorstel dat geformuleerd werd door het Vlaams agentschap en dat mijn haren ten berge doet rijzen. Het Vlaams agentschap legde daar een voorstel op tafel dat zegt dat mensen die in het kader van een zorgregie deelnemen aan de provinciale overlegorganen nog geholpen kunnen worden met een zitpenning en een vergoeding voor de verplaatsing. Maar de 600.000 euro zal voortaan gaan naar verbruikersverenigingen die voldoen aan de volgende criteria: zich richten tot alle doelgroepen – het gaat dus uitdrukkelijk niet om alle gehandicaptengebonden

organisaties –; een regionale werking hebben in alle provincies van het Vlaamse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Zo kunnen er maar twee worden erkend: de KVG en de Vlaamse Federatie Gehandicaptenzorg (VFG), die respectievelijk aan de christelijke en aan de socialistische zuil verbonden zijn.

Dan vraag ik mij af waarmee wij bezig zijn. Zijn we de klok 10 jaar terug aan het draaien? Is het echt uw bedoeling om opnieuw alle geld te geven aan zuilgebonden organisaties? En wilt u de gehandicaptegebonden organisaties die qua zorgvernieuwing een enorme verdienste hebben, bijvoorbeeld de ALS Liga, opnieuw in het verdomhoekje plaatsen? Ik kan me van u niet voorstellen dat dit uw bedoeling zou zijn.

Minister, het wordt nog erger. Blijkbaar was er op die vergadering van 19 mei enorm veel verzet van heel wat ledenorganisaties van het VGPH. Het Vlaams agentschap had dit blijkbaar niet verwacht. Er werd een afspraak gemaakt voor een nieuwe vergadering half juni. Mijn klomp brak toen ik hoorde dat de heer Bursens tussen die twee vergaderingen in in een brief schreef dat de subsidies van het VGPH vanaf 1 januari zullen worden opgezegd. Minister, als u zoiets doet met vakbonden, midden in de onderhandelingen zeggen dat de subsidies worden opgezegd, is er staking. Maar gebruikers kunnen niet staken. Ik vind dit ongehoord, ongezien en onaanvaardbaar.

Op die tweede vergadering kwam het Vlaams agentschap plots met een totaal ander plan. Waarmee zijn zij bezig? In hoeverre zijn die zaken onderbouwd? Nu zouden de gehandicaptenorganisaties toch weer subsidies kunnen krijgen, maar dan rechtstreeks. Men is hier bezig met een zeer verderfelijk verdeel-en-heersspel waarbij de zuilgebonden organisaties hopen de subsidies die er nu zijn allemaal op hun conto te schrijven.

Ik stel u, net zoals mevrouw Van der Borght, een aantal vragen om een en ander duidelijk te krijgen. Ik wil weten wat uw mening is en wat de mening is van het Vlaams agentschap. Ik hoop dat daar een beetje ruis op zit. Hebt u inderdaad opdracht gegeven aan het Vlaams agentschap om een nieuw besluit te maken voor de gebruikersparticipatie in het kader van de zorgregie? Welke aanbevelingen zijn er vanuit uw kabinet dienaangaande gegeven? Had u kennis van het besluit dat het Vlaams agentschap op de vergaderingen van 19 mei en 23 juni voorlegde aan alle partners van het VGPH? Was dat met andere woorden met uw fiat? Was dat een politiek gedekt voorstel? Vindt u dat u een voorstel dat door de meerderheid van de ledenverenigingen niet wordt gedragen, zomaar kunt doordrukken omdat één grote vereniging niet akkoord gaat? Het hele Belgische overlegmodel staat hier op de helling. Als één vereniging niet akkoord gaat en de sterkste is en niet meer meespeelt, dan valt alles in elkaar. Dat is het op de helling zetten van het hele Belgische overlegmodel. Ik kan mij niet voorstellen dat u, toch een ACW-gebonden politicus, het overlegmodel en de basis van het overlegmodel zo zou willen schofferen.

De hamvraag, waarop ik heel graag een antwoord zou krijgen, is de volgende: vindt u het politiek belangrijk dat alle gebruikersorganisaties betrokken worden in één platform bij het verder uittekenen van het beleid voor personen met een handicap? Vindt u het belangrijk wat wij in de VN-resolutie hebben onderschreven? Wilt u consequent werk blijven maken van een vraaggestuurde gehandicaptenzorg?

Ik sluit mij aan bij mevrouw Van der Borght: bent u bereid om de brief in te trekken die verzonden is en die de facto betekent dat het bestuur van het VGPH, de zestien personen die er werken, voor 1 juli in vooropzeg moet worden gesteld? Bent u bereid de totale duur van het contract dat er met het VGPH bestond en dat tot halfweg 2011 loopt, te laten aflopen, en dan op een normale manier de evaluatie te doen?

U doorbreekt een engagement, namelijk een samenwerkingsakkoord dat loopt tot half 2011, zonder enige evaluatie. Minister, ik ben echt benieuwd naar uw standpunt. Ik hoop dat u de misbaksels van het VAPH zult rechtzetten; dat er nog een beetje rechtszekerheid bestaat binnen de sector van de gehandicapten en dat samenwerkingsakkoorden niet zomaar

unilateraal kunnen worden opgezegd omdat één partner de organisatie verlaat. Ik wil u uitdrukkelijk vragen om de brief waarmee de subsidies op 1 januari 2011 worden stopgezet, in te trekken.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik sluit me bijzonder graag aan bij de twee interpellanten. Zoals mevrouw Van der Borghet gezegd heeft, is in deze commissie, ook in de vorige legislatuur, regelmatig gesproken over het VGPH. Het werd altijd zeer positief geëvalueerd. U vertelde dat de uitbreiding tot stand is gekomen onder het motto ‘samen sterk’. Dat werd hier inderdaad zo ervaren. Heel positief was dat het gebruikersoverleg aansloot bij de evolutie naar een meer vraaggestuurd gehandicaptenbeleid.

Ik betreur dan ook namens mijn fractie dat er vandaag een zeer ernstige discussie is ontstaan in dat overleg. Over het hoe en waarom heb ik weinig informatie. Naargelang met wie men spreekt, blijkt wel duidelijk dat er een machtsstrijd wordt uitgevochten. Spijtig genoeg houdt dat het mogelijke risico in – maar ik wacht het antwoord van de minister af – dat er een stopzetting komt van de subsidiëring. Ik vind dat bijzonder verontrustend.

Ik wil heel uitdrukkelijk het pleidooi ondersteunen voor het verdere bestaan van een groot platform. Mevrouw Van der Borghet heeft een aantal mogelijke wegen geschetst die in de toekomst misschien kunnen ontstaan. U hebt terecht, mevrouw Van der Borghet, gewezen op het risico van versnippering van tijd, middelen en energie. Minister, ik zou daar graag een duidelijk antwoord op krijgen. Ik hoop in ieder geval, collega’s, dat er een consensus kan worden bereikt om opnieuw tot een goede samenwerking te komen, enkel en alleen in het belang van personen met een handicap. Ik denk niet dat wij gediend zijn met het terugdraaien van de klok, zoals mevrouw Vogels heeft gesteld. We zijn niet gediend met steun aan zuilgebonden organisaties: steun moet gaan naar gehandicaptgebonden organisaties.

Minister, ik zou graag duidelijkheid krijgen. Ik sluit me volledig aan bij de vragen van mijn collega’s.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, dames en heren, met stijgende verbazing heb ik geluisterd. Ik sluit me volledig aan bij de vragen van mevrouw Van der Borghet en mevrouw Vogels. Ik wil die ondersteunen, zeker de vraag om het VGPH te blijven ondersteunen. Ik deel ook de mening dat het erg belangrijk is dat personen met een handicap hun stem kunnen laten horen via één sterk platform van gebruikers met een handicap. Hun stem wordt al te weinig gehoord. Personen met een handicap hebben al weinig kansen om hun stem te laten horen en inspraak te hebben. Ik kan het belang van zo’n platform niet genoeg benadrukken.

Ik wil even terugkomen op wat al gezegd is. Er zijn twee kernproblemen: de representativiteit van het platform en de discussie over de taken van het platform. De discussie over de taken is van onderliggend belang omdat ze terugslaat op de representativiteit, de vraag wie wordt vertegenwoordigd. Ik denk trouwens dat die discussie een spelletje is van “ik ben de grootste” of “ik ben de baas”. Democratie werkt niet op die manier. In een democratie spelen ook de kleine organisaties een rol. Ze hebben ook het recht om gehoord te worden en om een stem te hebben in het gebeuren. Door het gedrag van één bepaalde organisatie zouden alle anderen in een hoek worden gedrukt. Als vertegenwoordiger van een kleine groep personen met een specifieke handicap denk ik dat zo’n houding niet aanvaardbaar is. Ik vind het echt bijzonder jammer wat er gebeurd is. Dat druist in tegen de belangen van alle personen met een handicap. Ik vind het bijzonder jammer te moeten vaststellen wat er allemaal gebeurd is in de afgelopen jaren. Uiteindelijk zitten er nog zeventien organisaties in het overlegplatform. Enkele zijn opgestapt, dat is hun keuze. Moet de rest daar het slachtoffer van worden?

Volgens mij moet die discussie worden losgekoppeld van de vraag of de overgebleven organisaties groot of klein zijn. Dat primeert niet. Het belang is de representativiteit. Welke handicap wordt vertegenwoordigd in dat overleg, dat is belangrijk voor mij. Als het VGPH wordt stopgezet, keren we terug naar het verleden. Dan hebben we jaren voor niets gewerkt en gelobbyd voor meer inspraak voor alle personen met een handicap, los van de professionelen, los van de ziekenfondsen, los van MPI's en dergelijke. Het ging erom de stem van de gebruiker zelf te laten horen.

Ik ondersteun dan ook de vraag om dat platform te blijven subsidiëren, en de mensen die binnen dat platform werken, rechtszekerheid te bieden. De vraag over de kerntaken is nu van ondergeschikt belang. Ik zal daar nu niet verder op doorgaan.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega's, mevrouw Van der Borgh heeft in haar inleiding de rol van het VGPH duidelijk geschetst. Het is een publiek geheim dat er al een hele tijd een zware discussie woedt over de werking, de toekomst en de rol van het VGPH. Het is evenzeer een feit dat de erkenning loopt tot maart 2011. En dan komt het mij nogal vreemd over dat je een scenario ziet waarbij het VAPH aan de ene kant een bemiddelingsopdracht opneemt en aan de andere kant, terwijl die bemiddelingsopdracht loopt, aankondigt de erkenning, en daaraan gekoppeld de subsidiëring, stop te zetten.

Het is heel vreemd dat men op 19 mei een overleg organiseert, daar afspreekt dat men elkaar op 23 juni opnieuw zal zien, en dan op 11 juni een brief stuurt waarin men de erkenning opzegt. Dat komt mij raar over. Als dat een vorm van ongelukkige communicatie is, is dat snel rechtgezet. Dan is er een deuk in de carrosserie, maar kan men wel verder rijden, naar een evaluatie en desgevallend een nieuwe erkenning in 2011. In het andere geval vrees ik dat we naar een 'perte totale' gaan, waarbij er vijftien mensen in opzeg worden gezet, al is het maar om het sociaal passief dat men doorheen de jaren heeft opgebouwd, te moeten garanderen. En dat hypothekeert duidelijk elke discussie over een verdere toekomst, hoe die er ook moge uitzien.

Ik ga mij niet bezondigen aan scenario's die hier zijn geschetst. Daar houd ik mij niet mee bezig. Ik doe alleen de nuchtere vaststelling dat er een opzeg dient te worden gegeven, en dat dat verdere besprekingen hypothekeert.

Wat mij nog het meest zorgen baart, is het volgende. Er is geen discussie over de initiële taakstelling, namelijk het laten horen van de stem van gebruikers in de regionale overlegorganen (ROG's), waar die stem absoluut nodig is. We moeten echter vaststellen dat, op een moment dat die vijftien mensen effectief in opzeg geplaatst worden en dus wellicht het schip verlaten, de gebruikersstem in de ROG's in gevaar dreigt te komen. We moeten toch de nodige initiatieven vragen om dat zeker veilig te stellen.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, collega's, ik wil eerst verwijzen naar het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006. Ik zeg er meteen bij dat ik absoluut niet van plan ben om daaraan te tornen. Ik weet niet waar al die verhalen van twee erkenningen en dergelijke vandaan komen. Dat is in ieder geval niet mijn bedoeling.

Het besluit is heel duidelijk. Artikel 36 zegt: "Binnen de perken van de hiervoor op zijn begroting ingeschreven kredieten kan het Fonds, overeenkomstig de bepalingen van deze titel, een Vlaams Platform van verenigingen van personen met een handicap erkennen en subsidiëren." Het artikel dat daarop volgt, gaat over de taken van het platform. Mevrouw Vogels en anderen hebben er al terecht op gewezen dat die taak in essentie de ondersteuning is van diegenen die betrokken worden als gebruiker. We vinden het belangrijk dat gebruikers betrokken worden bij de zorgregie.

De taken staan in drie punten uiteengezet in artikel 37: “Het versterken van de positie van personen met een handicap met het oog op de opdrachten van het ROG door vertegenwoordigers van de verenigingen van personen met een handicap in de werking van het ROG aan te wijzen en te ondersteunen. Het informeren van de personen met een handicap over de zorgvraagregistratie en de zorgbemiddeling. Het begeleiden van personen met een handicap bij het inleiden van klachten over de zorgvraagregistratie en klachten over de zorgbemiddeling.”

Dat is de opdracht. Daarvoor zijn er vanuit het VAPH ook middelen ter beschikking gesteld. Het debat over de vraag of men als vereniging of vzw dan andere zaken mag doen, moet inderdaad worden gevoerd. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Alleen dient de financiering hiervoor. Dat is de duidelijke bedoeling geweest van het besluit.

Wie is het Vlaams Platform? Het besluit stelt dat het de vorm moet aannemen van een vzw, waarvan de raad van bestuur is samengesteld uit vertegenwoordigers van de verenigingen van personen met een handicap. Vervolgens worden een aantal criteria opgesomd.

De ratio legis van dat reglement is dus: hier is een koepel die representatief moet zijn voor die verenigingen die zich op de een of andere manier bekommeren om personen met een beperking en hun wettelijke vertegenwoordigers. Het besluit zegt dat er een overeenkomst wordt afgesloten voor 5 jaar. Dat wil inderdaad zeggen dat die overeenkomst in de loop van 2011 zal eindigen. Dat is de context waarin we opereren.

Ik wil meteen een voetnoot plaatsen. Mevrouw Van der Borgh en anderen hebben verwezen naar een platform dat wordt opgericht bij minister van Gelijke Kansen Smet. Deze morgen is zelfs de kick-off gegeven. Dat heeft te maken met de optie van de regering om ook de personen met een handicap een plaats te geven binnen het gelijkekansenbeleid. Dat heeft niets te maken met machinaties die hieraan zouden zijn verbonden of wat dan ook. Dat was gewoon een politieke keuze om bij minister Smet ook een gelijkekansenbeleid te voeren met betrekking tot personen met een handicap. Door ter plaatse te zijn, heb ik dat deze morgen hartstochtelijk ondersteund. Een inclusief beleid betekent immers dat men op dat punt breder gaat dan alleen het VAPH, en dat dus ook andere beleidsdomeinen erin betrokken worden. *(Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borgh)*

U liet toch uitschijnen dat we dat zouden oprichten als iets nieuws. Dat is gewoon opgericht. En dat is gewoon de bedoeling. Dat heeft hier niets mee te maken.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat is niet van deze regering.

Minister Jo Vandeurzen: Dat is niet waar. Tot deze regering zat het gelijkekansenbeleid voor personen met een handicap ook bij de minister van Welzijn. We hebben dat daar weggehaald en het ondergebracht bij Gelijke Kansen. Dat is ook de plaats van waaruit de opvolging van de VN-conventie zal gebeuren. Ik weet niet waar het gerucht vandaan komt dat er een piste is om een hoge raad op te richten. Ik geef u de context. In het kader van het VN-verdrag zullen we op het Belgische niveau een platform moeten organiseren. Wellicht en hopelijk zijn er dan voldoende relaties naar het Vlaamse niveau. Uiteraard zijn er heel wat pistes. Het moet naar het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (CGKR). Er zijn nog heel wat discussies aan de gang. Maar dat is de VN-conventie en dat zijn onze internationale verbintenissen.

Deze morgen is op initiatief van minister Smet het startschot gegeven inzake het beleidsdomein van personen met een beperking binnen het gelijkekansenbeleid. Dat heeft niets te maken met deze problematiek. Deze problematiek gaat over de vraag hoe we gebruikers en personen met een beperking versterken om binnen de besluitvorming die te maken heeft met de toewijzing van zorg, de rol op te nemen, de stem te zijn van de gebruikers. En, zoals gezegd, denk ik dat niemand betwist dat dat een essentieel deel is en dat we ervoor moeten zorgen dat het gecontinueerd kan worden. Wat dat betreft, is het absoluut niet zinvol om twee platforms op te richten. Wat voor ratio zou daar nu achter zitten? Waarom zouden er dan geen

drie, vijf of tien zijn? De ratio zegt juist dat er één platform moet zijn waarin de gebruikersverenigingen zich erkend en goed voelen. In het besluit staat dat de mensen versterkt moeten worden die ook mee in de zorgregie functioneren. Dat is de kernopdracht waarover het gaat en waarvoor het VAPH in de financiering heeft voorzien.

Ik zal u meedelen wat er volgens mijn informatie is gebeurd. Binnen het VGPH zijn er blijkbaar sinds het ontstaan meningsverschillen over de afbakening van de activiteiten met betrekking tot de zorgregie. *(Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borgh)*

In 2009 werd dat door verschillende partijen aan het VAPH meegedeeld. Het VAPH heeft toen de bemiddelingsrol opgestart na het ontslag van de KVG, Gezin en Handicap en Vlabu. Het VAPH heeft sinds december 2009 verschillende gesprekken gevoerd met het VGPH en de KVG om tot een bemiddelde oplossing te komen. Uit die gesprekken en uit de analyse van de documenten die het VGPH ter beschikking heeft gesteld van het VAPH, is gebleken dat het VGPH al verschillende pogingen heeft ondernomen om tot een oplossing te komen.

Een uitgebreide oefening naar de formulering van de missie, de visie en de doelstellingen werd blijkbaar georganiseerd in 2008 en 2009. Het VGPH heeft ook het advies van een externe audit ingewonnen. Het ontslag van de voornoemde gebruikersvereniging in december was een signaal dat er geen consensus kon worden gevonden ten aanzien van een aantal essentiële meningsverschillen. De interne pogingen binnen het VGPH om de spanningen te beheersen, hebben met andere woorden onvoldoende tot oplossingen geleid. Sinds dat ernstig signaal in december 2009 heb ik uiteraard aan het VAPH gevraagd om in deze materie actief te bemiddelen en een oplossing te faciliteren.

Zoals gezegd is het VAPH sinds december 2009 mee bezig te bemiddelen om een oplossing te vinden. Daarover wordt op regelmatige tijdstippen aan het kabinet gerapporteerd. In de eerste fase, januari-april, is getracht de betrokken partijen te bewegen tot een overleg om een oplossing te vinden. Dat blijkt niet te lukken. Uit de bemiddelingsgesprekken is gebleken dat er bij een aantal gebruikersverenigingen ernstige vraagtekens bestaan over het organisatie-model met betrekking tot de ondersteuning van de gebruikersparticipatie in de zorgregie.

Op 19 mei en 23 juni heeft het VAPH inderdaad overleg georganiseerd om deze problematiek verder te bespreken met alle verenigingen van het VGPH, de ontslagnemende leden en het VGPH zelf. Blijkbaar heeft het VAPH op 19 mei een voorstel van reorganisatie van ondersteuning van gebruikersparticipatie met betrekking tot zorgregie voorgesteld. Dat heeft duidelijk geen voldoende draagvlak gekregen. Er is ook met ons overlegd. Op 23 juni heeft het VAPH dan een tweede, gelijkaardig overleg georganiseerd en getracht opnieuw een piste te openen inzake een aantal basisprincipes met betrekking tot de ondersteuning van gebruikersparticipatie met betrekking tot de zorgregie. Hij heeft die piste ook toegelicht.

Er is ook gemeld dat het VAPH verder moet met de gebruikersverenigingen. Blijkbaar is er afgesproken dat er met een beperktere groep overleg gepleegd zou worden om te komen tot een soort hertekening van de ondersteuning. Die hertekende organisatie moet geoperationaliseerd worden in een nieuwe overeenkomst. Daar is ook al naar verwezen. Naar wat men mij rapporteert, zit men nu in deze fase van de discussie. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels)*

Mevrouw Vogels, de heer Van Malderen suggereert dat het overleg op de goede weg is. En wat betekent die 'goede weg' voor mij? Het gaat om de uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering. Dat wil zeggen dat we via de overeenkomst en de verenigingen een platform ondersteunen dat bestaat uit verenigingen die op zichzelf vertegenwoordigers zijn van personen met een handicap of hun vertegenwoordigers. Het platform moet ook kunnen rekenen op het gezag van de sector, van de verenigingen die deze gebruikers vertegenwoordigen. De financiering moet gericht zijn op de versterking van de taken die het platform heeft gekregen. Via dat platform financier ik geen taken van een vereniging die werkt met gebruikers. Ik financier daarmee de ondersteuning aan personen met een beperking

die in de zorgregie een rol moeten spelen. Daarnaast zijn ook de andere opdrachten in het besluit vermeld. Als de overeenkomst midden 2011 afloopt zonder enig ander initiatief, dan is het absoluut niet zinvol om het vroeger te doen.

Het VAPH heeft vastgesteld dat de vereniging niet langer voldoet aan de voorwaarden om als platform te worden erkend. Het VAPH heeft een correcte positie ingenomen. Een aantal activiteiten van het VGPH vallen buiten de activiteiten waarvoor in een financiering is voorzien. De leidend ambtenaar van het VAPH is tot deze appreciatie gekomen. Hij is hier overigens verantwoordelijk voor. Volgens het ministerieel besluit moet hij de erkenning en de overeenkomst organiseren. Ik heb er bijgevolg alle begrip voor dat het VAPH moet vaststellen wat moet worden vastgesteld.

Indien we tot een oplossing zouden kunnen komen, wil ik zeker geen sociale onrust bij de mensen teweegbrengen. Ik kan enkel melden dat de overeenkomst afloopt. Er zal een nieuwe overeenkomst moeten worden afgesloten. De uitdaging zal eruit bestaan met een representatief platform een nieuwe overeenkomst af te sluiten. Ik wil niet met het vingertje zwaaien en zeggen wat er moet gebeuren. Ik wil gewoon een platform dat het gezag van een representatief platform heeft. Indien dit gezag door andere verenigingen wordt betwist, ontstaat een probleem. Ik kan moeilijk beweren dat hierdoor geen probleem ontstaat.

We moeten al het mogelijke doen om de vorming van een platform te faciliteren. Dit platform moet de kernopdracht waarvoor het wordt gefinancierd, behoorlijk uitvoeren. Het moet die opdracht uitvoeren met het gezag van een platform dat voor alle grote en kleine gebruikersorganisaties representatief is. We zullen dit uiteraard blijven ondersteunen. Indien dit niet mogelijk zou blijken, zullen we moeten nagaan hoe we de volgende overeenkomst zullen opvatten.

Zoals ik al heb verklaard, heb ik in elk geval geen zin om drie platformen te erkennen. Dat is zeker niet de bedoeling. Daar wil ik niet aan beginnen. Ik wil een platform. Dit betekent echter dat iedereen bereid moet zijn en iedereen zich in die constructie erkend en goed moet voelen. Ik kan dat proberen te faciliteren. Ik kan echter niemand de arm omwringen. Ik hoop oprecht dat nog een oplossing kan worden gevonden. Misschien kan een signaal van mijnentwege hiertoe bijdragen. Ik zou kunnen zeggen dat ze nog een paar maanden tijd hebben om dat allemaal te organiseren. Dit is voor mij geen essentieel punt. Het zou in elk geval een goede zaak zijn een Vlaams platform, zoals in het ministerieel besluit staat, in alle opzichten te laten functioneren.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: De minister heeft de vragen in zijn gekende en verwachte stijl beantwoord. Hij heeft er een beetje omheen gedraaid. Hij heeft geprobeerd een aantal zaken zeer voorzichtig te verwoorden. Daarom zou ik nu een aantal elementen in de kijker willen plaatsen. Ik verwacht een klaar en duidelijk antwoord op een aantal van mijn vragen.

Eerst heeft de minister de context geschetst. Hiermee is hij in feite beide interpellanten bijgetreden. Niemand heeft een probleem met de context.

Daarna is de minister aan zijn eigenlijk antwoord begonnen. Dat heeft even geduurd. Volgens de minister zijn er al sinds het ontstaan problemen. Ik wil dit hier formeel rechtzetten. Mevrouw Vogels heeft goed geschetst wanneer de problemen exact zijn ontstaan: de problemen zijn na het ontslag van de vorige voorzitter ontstaan en zijn sinds december 2009 geëscaleerd.

Volgens de minister kan het VGPH niet langer worden erkend. Het VGPH zou niet langer aan de erkenningsvoorwaarden voldoen. Ik zal even opsommen wat volgens artikel 38 de erkenningsvoorwaarden zijn: “Ze is opgericht in de vorm van een vereniging zonder winst oogmerk waarvan de raad van bestuur is samengesteld uit vertegenwoordigers van de verenigingen van personen met een handicap die beantwoorden aan de volgende criteria: een,

de kerndoelstellingen en kerntaken van de verenigingen zijn gericht op hun leden, namelijk personen met een handicap en hun wettelijke vertegenwoordigers; twee, de verenigingen vertegenwoordigen een voldoende representatieve doelgroep ten aanzien van de doelpopulatie van het fonds of overkoepelen een aantal kleinere verenigingen of regionaal georiënteerde organisaties die zich richten tot de doelpopulatie van het fonds; drie, de verenigingen hebben regionale werkingen in minstens drie provincies van het Vlaamse Gewest.”

We moeten de huidige situatie voor ogen houden. Er zijn drie organisaties uit gestapt. Dat is hun recht. Ik vraag me echter af op basis van welk criterium de minister de andere verenigingen wil weren. Nu die drie eruit zijn gestapt, komt het VGPH niet meer voor een erkenning in aanmerking. Alle andere verenigingen willen gewoon blijven. Ze houden een sterk pleidooi. Ze richten zich tot de drie organisaties die zijn vertrokken en ze vragen hun samen sterk te blijven en samen aan de doelstellingen te werken. Ik vraag me af op welk vlak die overblijvende verenigingen niet meer voldoen of niet meer in aanmerking komen om samen het Vlaams gebruikersoverleg te vormen en om samen subsidiëring te blijven ontvangen. Daar is geen duidelijkheid over. Volgens mij komen die verenigingen perfect in aanmerking. Het komt erop neer dat de drie dwarsliggers ervan moeten worden overtuigd dat ze ongelijk hebben en dat ze beter hun gezond verstand zouden gebruiken.

U kunt als minister maar één krachtig signaal geven. Als u die mening bent toegedaan en vindt dat iedereen er belang bij heeft dat al die organisaties samenwerken in één grote koepelorganisatie, kunt u vandaag een krachtig signaal naar die hele wereld uitsenden. Dan kunt u zeggen: “Gelet op wat er hier vandaag door iedereen in deze commissie is aangekaart, moet die brief ingetrokken worden.” Wij wachten dan het einde van de overeenkomst af en dan zullen wij, zoals de heer Van Malderen het vroeg, een evaluatie doen en zien wat er moet gebeuren. Minister, ik verwacht van u een krachtig signaal.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, ik dank u, maar ik wil toch opmerken dat u door het Vlaams agentschap minstens gekleurd bent geïnformeerd. U zegt dat er essentiële moeilijkheden waren, dat die al lang duurden en dat men uiteindelijk niet tot een oplossing kon komen. Dat is pertinent onwaar. Er zijn in 2008 inderdaad strubbelingen geweest, ik heb daarnaar verwezen. Het beleidsplan werd niet door alle leden gedragen. Dan is er tussen alle leden een consensus gevonden en het beleidsplan is uiteindelijk goedgekeurd, ook door de KVG. De KVG is er enkele maanden later uit gestapt op basis van het verwijt dat het VGPH te veel bezig zou zijn met zorgvernieuwing en dat het VGPH de goedkeuring daartoe niet heeft gekregen.

Ik ben blij dat u vasthoudt aan het besluit van de zorgregie. Want wat u doet, doet het Vlaams agentschap niet. Er staat in dat besluit nergens dat er geen representativiteit meer is als de KVG opstapt. Toch interpreteert het Vlaams agentschap dat als reden om te zeggen dat het VGPH niet verder moet worden gesubsidieerd. U zegt terecht dat het VGPH voor heel specifieke taken wordt gesubsidieerd: voor het ondersteunen van gebruikers. Dat klopt.

In een normaal samenwerkingsakkoord met de Vlaamse overheid of met een agentschap van de Vlaamse overheid komt er een evaluatie, om te zien of de vzw aan die taken beantwoordt. Minister, die evaluatie is er nooit geweest. Er is nooit een signaal gekomen vanuit het Vlaams agentschap dat het VGPH niet goed zijn kerntaken vervulde.

Minister, ik kan mij van u moeilijk voorstellen dat u zou zeggen dat die mensen, die allemaal met zorgregie bezig zijn in de provincies en die dus op het terrein zien wat er misloopt en wat er eventueel anders zou kunnen, in de raad van bestuur niet mogen praten over zorgvernieuwing. Wat is dat voor democratie? Als die vzw perfect doet wat ze in het kader van een samenwerkingsakkoord moet doen, zie ik niet in waarom die samenwerking zou worden opgezegd.

Minister, ik heb van u gehoord dat u zich distantieert van het Vlaams agentschap. U hebt duidelijk gezegd dat u maar één platform wilt subsidiëren. Het Vlaams agentschap heeft op 17 mei voorgesteld om twee platforms te subsidiëren. Het doet mij groot plezier dat u zich daarvan distantieert. Ik meen uit uw antwoord ook te leren dat u zegt dat er een mogelijkheid moet zijn om met de huidige partners toch nog tot dat ene platform te komen.

U verwijst naar de heer Van Malderen, die zegt dat er een oplossing in de maak zou zijn. Ik hoop dat, en ik denk dat het moet kunnen. Als men opnieuw vertrekt van het door alle partners goedgekeurde beleidsplan, en als men niet meer vanuit het Vlaams agentschap de indruk geeft dat het mogelijk is dat de subsidies op een andere manier worden verdeeld en dat er twee platforms mogelijk zijn, terwijl u zegt dat er maar één mogelijk is, dan is het, met die stok achter de deur, mogelijk om een nieuw akkoord te krijgen.

Op voorwaarde dat u, minister, vandaag de brief over de subsidiëring intrekt, dat u het samenwerkingsakkoord laat doorlopen tot op het moment dat het afloopt, en dat u het een kans geeft en het op een normale manier evalueert. Als u die brief niet intrekt, staan de zestien mensen die er nu werken, morgen op straat. Ik heb van u gehoord dat u dat niet wilt doen. Ik vraag dus een krachtig signaal en vraag u die brief in te trekken.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Ik wil dit ondersteunen. Minister, het erkenningsbesluit is tot juni 2011 geldig. Met de ingediende jaarverslagen en financiële verslagen, waar geen enkele opmerking op werd gemaakt, gaan deze mensen ervan uit dat het na juni 2011 zal worden verlengd. U zegt terecht dat er een bemiddelingspoging is geweest omdat er discussie is over die opdrachten. Maar die bemiddelingspoging was niet beëindigd. De vergadering van 22 juni werd enkele dagen voordien doorkruist door de mededeling dat de subsidies zullen worden stopgezet. U zegt terecht dat er één platform moet zijn, en geen drie of vijf platforms.

U zegt terecht dat wij hieruit moeten geraken. Dan kan dat alleen als die brief die werd verstuurd, wordt geschorst. Ik ben het met u eens dat er een termijn moet worden bepaald tegen wanneer ze eruit moeten geraken. Iedereen zal water bij de wijn moeten doen. Daartoe is het absoluut nodig dat wij vandaag dat signaal geven. Want morgen vertrekt die opzegbrief en staan er vijftien mensen op straat. Daardoor verlies je heel wat opgebouwde competenties en mensen die al een paar jaar ervaring hebben opgebouwd.

Ik vraag om het niet tot die situatie te laten komen. Ik weet niet hoe het agentschap ertoe gekomen is om die brief te versturen, maar ik vraag met aandrang dat u een signaal geeft en de brief schorst en dat we een termijn vastleggen voor de uitkomst voor de opdrachten die opnieuw moeten worden gedefinieerd.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik blijf het raar vinden dat men de opzeg doet terwijl het overleg loopt. Of dat nu de goede richting uitging, minister, dat weet ik niet. Het is misschien wel onze stille hoop. Het blijft raar om een opzeg te geven zolang de onderhandelingen niet formeel tot een einde gekomen zijn. Dat is volgens mij nog niet vaak gebeurd.

U zegt dat we één platform nodig hebben, en dwingt mensen om te gaan samen zitten, terwijl ze niet meer willen samen zitten. Het vraagstuk van de representativiteit geldt vandaag in de twee richtingen. Men zal die mensen dus moeten samenbrengen binnen één platform. Maar ondertussen is er een tijdbom op scherp gesteld. Die is aan het tikken. In die omstandigheden en sfeer onderhandelen is geen sinecure. Ik vermoed dat velen hier rond de tafel daar ervaring mee hebben. We moeten voorwaarden creëren. Zoals mevrouw De Vits net heeft opgemerkt, zal iedereen wat water in de wijn moeten doen. Het zal vrij snel moeten gaan, door de opzeg van die mensen. Maakt u zich echter geen illusies, ook na juni 2011 zal er een impasse dreigen. Ondanks het gekibbel op een hoger niveau zullen alleen de personen met een handicap het slachtoffer zijn.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik kan me alleen maar volledig aansluiten bij de vier voorgaande sprekers. Dit antwoord bevredigt me niet helemaal.

Ik ben heel blij dat u uitdrukkelijk stelt – dat staat genotuleerd, dus we zullen u daaraan kunnen blijven herinneren – dat u in de toekomst slechts één platform wenst te subsidiëren, en dat er absoluut geen sprake is van een subsidiëring van twee of meer platforms.

Namens onze fractie zou ik ook heel graag het duidelijke signaal krijgen dat u vraagt om de brief waarmee de subsidiëring wordt stopgezet, in te trekken of minstens tijdelijk te schorsen. Ik begrijp dat het misschien wenselijk is om hem niet definitief in te trekken. U kunt hem schorsen gedurende een bepaalde periode. De vakantie staat voor de deur, er is tijd om tot bezinning te komen. Voor mij hoeft dat niet, ik zou eerder pleiten voor een volledige intrekking tot juni 2011, zo lang de overeenkomst loopt. Ik zou echt graag hebben, minister, dat u op deze vraag – die intussen door verschillende fracties zeer duidelijk is gesteld – een krachtig en duidelijk antwoord geeft.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Helaas was het niet helemaal duidelijk. Ik blijf het een vreemde gang van zaken vinden. Ik zie ook een beetje een contradictie tussen uw toelichting en de brieven die ik heb ontvangen.

Ik wil absoluut benadrukken dat ik ongelukkig ben met de rol van het VAPH in dit verhaal. Ik begrijp niet dat het Vlaams fonds langs de ene kant een bemiddelingspoging onderneemt, en langs de andere kant een brief stuurt waarin staat dat de subsidie in gevaar komt. Ik kan die twee feiten niet met elkaar rijmen, en ook niet met uw toelichting. Dat betekent dat iemand liegt! Hier klopt iets niet! Ik ben bijzonder ongelukkig met de gang van zaken.

Ik zou u echt met aandrang willen vragen om zo snel mogelijk in te grijpen, om toch ten minste de zaken te temporiseren, en om na te gaan hoe we één platform kunnen behouden. U hebt duidelijk aangegeven dat u dat wilt. Het heeft dus weinig zin om twee of drie of meer platforms te gaan subsidiëren. Dan worden we teruggekatapulteerd naar de tijd van de zuilenorganisaties.

Ik wil ook even terugkomen op de representativiteit. Het is niet omdat één of twee organisaties beslissen om eruit te stappen, dat de representativiteit van het platform in gevaar komt. Uiteindelijk zijn er nog altijd zeventien organisaties over. Ik zie eigenlijk geen probleem inzake representatie.

De grootte van de organisatie die is opgestapt, is slechts een van de elementen om te beoordelen of het platform dan nog representatief is. Ik denk dat het belangrijker is om te kijken in hoeverre de brede waaier van handicaps weerspiegeld wordt in dat platform. Als het antwoord op die vraag ‘ja’ is, dan is er geen probleem. De grootte van zo’n organisatie maakt niet uit. Ik blijf dat altijd zeggen. Er zijn altijd groepen van mensen met een handicap die kleiner zijn. Ik vind dat niet relevant. Belangrijker is of de brede waaier vertegenwoordigd is. De taak van het platform is een andere zaak, daar kunnen we nog over discussiëren. Dat klopt. Maar alstublieft, grijp in, om te vermijden dat de hele situatie escaleert en het werk van de afgelopen jaren teniet wordt gedaan.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, voor het goede begrip: het is niet de bedoeling om hier één organisatie, en zeker niet de leden van die organisatie, te culpabiliseren. Op dit moment werken er nog altijd leden, die zijn aangesloten bij de KVG, mee in de regionale overlegplatformen. Werken die ook nog mee in het VGPH? Waren zij het absoluut niet eens met het feit dat de top beslist heeft om eruit te stappen? Het is niet omdat de top zoiets beslist, dat het plots over de representativiteit gaat. U zou dringend uw autoriteit moeten gebruiken om orde op zaken te stellen en te bemiddelen.

En nog eens, ten overvloede: ik hoop dat u die brief intrekt.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, als je een platform wilt zoals het besluit dat voorstelt, namelijk één platform dat een zekere functie kan opnemen en waar we ook financiering voor organiseren, zijn er twee zaken essentieel. Beantwoordt het platform aan het criterium dat het bestaat uit de vertegenwoordigers van personen met een handicap? Dat is een vraag naar representativiteit. Het is geen kwestie van aantallen van aangesloten gebruikers bij de verenigingen die in dat platform zitten, maar dat is wel een element. We mogen ook niet zeggen dat het geen belang heeft. Het is een debat over representativiteit.

Het VAPH, dat de bevoegdheid heeft om de overeenkomst af te sluiten, heeft vastgesteld dat er een probleem is met de representativiteit. Zelfs in de fase dat we naar een nieuwe overeenkomst gaan, zal het debat over de representativiteit gevoerd worden. Dat is evident. De indruk wekken dat men nu doorgaat en dat dat een stilzwijgende verlenging is van de bestaande overeenkomst, zal niet gepast zijn. Het punt is gesteld doordat een aantal verenigingen daaromtrent signalen hebben gegeven. Dat is geen beoordeling van mijnentwege: dat is een vaststelling.

Ik zal niet rond die vaststelling heen fietsen als er een nieuwe overeenkomst moet worden afgesloten. Dat debat zal gevoerd moeten worden. Wat versta je onder representatief? Wat versta je uit de termen van het besluit? Het is essentieel dat je, als je een platform wilt zijn, representatief kunt zijn. Die link moeten we leggen. Dan is de vraag hoe we dat objectiveren.

Het platform is geen vereniging die als kerntaak heeft de belangen van personen met een handicap en hun wettelijke vertegenwoordigers te behartigen: het is een vereniging die bestaat uit verenigingen. Ze wordt gefinancierd door het VAHP, niet om taken uit te oefenen die toebehoren aan verenigingen die met leden omgaan en die de ledenbelangen behartigen. Het is een soort koepelorgaan. En natuurlijk mogen die over alles spreken, mevrouw Vogels. Maar de vraag is of ze daar middelen voor mogen inzetten als die niet passen zoals ze in de overeenkomst met het VAPH gedefinieerd staan. (*Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels*)

Dat is een tweede debat dat we zullen voeren op een moment dat een nieuwe overeenkomst zal worden afgesloten. Ook dat punt heeft het VAPH gemaakt. Men heeft gezegd dat daar een discussie over is.

Natuurlijk, collega's, vind ik dat we alle methoden moeten zoeken om iedereen weer in een goede setting in dat ene platform te krijgen. Dat is nogal evident. Helaas kan ik niemand daar tegen zijn zin lid van laten zijn. Het zijn verenigingen die lid moeten zijn. Het zijn dus bestuursraden van verenigingen die daartoe beslissingen moeten nemen.

De beslissingen rond de overeenkomst zijn gedelegeerde bevoegdheden. Dat wil zeggen dat de minister met zijn leidend ambtenaar spreekt, maar dat het de leidend ambtenaar is die beslist. Ik ben daarin heel duidelijk. Uiteraard zal ik heel snel met de leidend ambtenaar spreken. Want als wij de innerlijke overtuiging hebben dat daar nog over kan worden gesproken, is het niet verstandig om signalen in de tegenovergestelde richting te geven. Dat moet dan met het VAPH worden besproken. Ik wil mij ertoe engageren om dat gesprek met de leidend ambtenaar te voeren. Alleen moet het voor iedereen duidelijk zijn dat, als iedereen op zijn posities blijft staan, we niet tot een akkoord zullen komen. Ik geef u de elementen waarover het zal moeten gaan: representativiteit en de taakstelling, en dat in complementariteit met de taakstelling van de verenigingen die lid zijn van deze vereniging. Dat zijn de punten waarover het gaat, en ook, gecorreleerd, over de financiering.

Ik denk dat u een punt hebt, collega's. We nemen contact op met het VAPH en zeggen: als wij iedereen aan de tafel houden en we hebben de overtuiging dat er nog een kans is dat we naar een oplossing gaan, moeten we zeker proberen om geen sociale onrust te creëren die dat overleg in de weg staat.

Als deze overeenkomst afloopt, is er hoe dan ook een debat en zal het continueren van alles wat bestaat zonder enige verdere discussie geen optie zijn. Er komt een evaluatie, en dan zullen representativiteit en kerntaakstelling versus financiering de punten zijn die aan de orde zullen zijn. Als blijkt dat we dat dan niet rond krijgen, is dat heel jammer, in eerste instantie voor de gebruikers, maar dan moet ik misschien vaststellen dat artikel 36, namelijk dat binnen de perken van de begroting een Vlaams platform van verenigingen van personen met een handicap erkend kan worden door het agentschap, niet meer kan gebeuren, gewoon omdat je niet meer iedereen aan die tafel hebt. Ik zou dat zeer erg vinden. Dat is voor een stuk de filosofie van de participatie van de gebruikers, waar dat een cruciaal element van is.

We moeten er alles aan doen om iedereen te overtuigen om aan die tafel te zitten, in een juiste positionering. Wij zijn graag bereid om morgenvroeg daaromtrent de nodige initiatieven te nemen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, u hebt nadrukkelijk de klemtoon gelegd op de representativiteit. Artikel 38 heeft het specifiek over een voldoende representatieve doelgroep ten aanzien van de doelpopulatie of over overkoepelen. Het staat hier zo. Ik lees het voor.

Minister Jo Vandeurzen: Nee, er staat dat het platform is opgericht uit vertegenwoordigers van de verenigingen van personen met een handicap. En er staat welke die verenigingen zijn. Elke vereniging die aan een van de drie voorwaarden voldoet, moet in dat platform zitten. Dat staat in die tekst.

Mevrouw Vera Van der Borght: Oké, maar die vereniging kan ook een overkoepelende organisatie zijn.

Minister Jo Vandeurzen: Alle verenigingen die aan een van de definities beantwoorden, moeten in het platform zitten. Dat staat zo in het besluit.

Mevrouw Vera Van der Borght: Nee. Nee. Nee. Goed, laat ons dat uitklaren. Ik ben er heilig van overtuigd dat het er zo niet in staat.

Minister, mag ik uit uw antwoord concluderen dat u vandaag de nodige stappen zult nemen om de brief in te trekken?

Ik ben niet gerust in het tweede deel van uw antwoord. Er zit onderhuids duidelijk een signaal in van uitstel van executie. U hebt te veel de nadruk gelegd op het feit dat we nog 6 maanden zullen zien. Dan komt er duidelijk een antwoord over die representativiteit. Als u dan vaststelt dat die drie niet willen, is dat heel spijtig, maar dan is het zo. Dat vind ik heel betreuenswaardig. We zitten met een fenomenaal probleem.

We hebben al heel wat meegemaakt met het VAPH. Het is mij al een tijdje duidelijk dat het nodig is dat wij ons hier eens ernstig bezinnen over de werking van het VAPH. Binnenkort is er de evaluatie van de beheersovereenkomst met het VAPH. Die zal snel moeten gebeuren. Hopelijk kunnen we dan enkele dingen rechte trekken die momenteel heel scheef en mank lopen binnen het VAPH.

Voorzitter, de interpellanten zullen een motie indienen.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, ik wil u danken. Ik heb het engagement gehoord dat u heel snel de administrateur-generaal van het VAPH bij u zult ontbieden om over die brief te praten. Dat vind ik goed.

Ik wil u ook danken omdat u steeds opnieuw verwijst naar het huidige besluit zorgregie. Dat is belangrijk, minister. Als u zegt dat de contouren van het huidige besluit zorgregie behouden blijven, ben ik ervan overtuigd dat er een oplossing uit de bus kan komen. De moeilijkheden zijn ontstaan doordat het VAPH bij bepaalde verenigingen de deur heeft opengezet om te zeggen dat de subsidiëring die nu naar het Vlaams gebruikersplatform gaat, eventueel op basis van representativiteit kan worden verdeeld. Als u zegt dat het huidige

besluit zorgregie de leidraad blijft, als u voor één platform gaat en als u de beleidsnota die door iedereen is goedgekeurd begin 2009 neemt als start, denk ik dat u er wel komt.

Minister, als u verder werkt op het besluit zorgregie, is de representativiteit een andere representativiteit dan sommigen hier rond de tafel denken. U zegt zelf dat u het Vlaams gebruikersplatform betaalt om mensen te begeleiden en te informeren die in regionale overlegplatforms zitten. Dan moet u kijken welke mensen van welke organisaties deelnemen aan die regionale overlegplatforms. Dat geeft een heel andere representativiteit dan die op basis van het aantal leden van de vergadering. Op dit moment zijn er nog altijd leden van de KVG zeer actief in de regionale overlegplatforms. Zij willen dat de steun vanuit het Vlaams gebruikersplatform blijft.

Kortom, minister, bedankt dat u met het VAPH wilt praten en dat u blijft bij het huidige besluit zorgregie. Ik ben ervan overtuigd dat de bestaande organisaties er op die manier uit zullen geraken. Ik sluit me aan bij mevrouw Van der Borght. Misschien moet er eens een evaluatie gebeuren van de top van het VAPH.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de dames Van der Borght en Vogels en door mevrouw Dillen werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■